

ת"פ 32119/05/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד שלום חיים בוסי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 32119-05-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' בוסי

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

שלום חיים בוסי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד מאור לונדנר

ב"כ הנאשם: עו"ד שירן ברגמן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
א. **תקיפה בצוותא כדי לבצע גניבה**, לפי סעיף 381(ג) יחד עם סעיף 29 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
ב. **גניבה בצוותא**, לפי סעיף 384 יחד עם סעיף 29 (א) לחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 30.8.14 תקפו הנאשם והקטין מ.פ. (להלן: "הקטין") את המתלונן, שהינו קטין יליד 1998 (להלן: "המתלונן") בכוונה לבצע גניבה. הנאשם והקטין היכו את המתלונן בראשו ובגופו, הקטין הפילו ארצה ובעט ברגלו. בהמשך למתואר גנבו הנאשם והקטין את מכשיר הטלפון הנייד של המתלונן וכן שטר של 50 ₪, באופן שבו הכניס הקטין את ידו לכיס מכנסיו של המתלונן ללא הסכמתו והוציא את הטלפון ושטר הכסף, והשניים עזבו את המקום. האירוע התרחש על רקע חוב של 300 ₪ שהמתלונן היה חייב לנאשם וסירב להחזירו, בעקבותיו ביום האירוע המתלונן אף איים על הנאשם כי יכה אותו.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לתסקיר אשר מתחייב מגילו של הנאשם. המאשימה הצהירה כי עמדתה למאסר בפועל וענישה נלווית וכי ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם כבן 20, סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי חלקי,

כיום מתגורר עם הוריו. הנאשם תיאר כי עבר מסגרות לימוד רבות בשל התנהגות בעייתית ולעיתים אלימה וכן שוחרר משירות צבאי בעקבות התנהגות פרועה כלפי מפקדת ולאחר ריצוי עונש מאסר של 14 יום. כמו כן תיאר כי גדל במערכת משפחתית מורכבת הכוללים דפוסי תקשורת בעייתיים ואווירת אלימות. בהתייחסו לעבירות הודה הנאשם במעשיו ומסר כי ברקע לאירוע חוב כספי של המתלון כלפיו, אותו נמנע המתלון מלהחזיר חרף כל מאמציו של הנאשם להשיבם במשך חצי שנה. מסביר את מעשיו כמוצא אחרון לקבלת מבוקשו. תיאר כי ראה את המתלון, ניגש אליו והתחיל לשוחח עימו ורק לאחר שהמתלון סרב להשיב לו את חובו, התעורר כעסו והוא פעל כמתואר. הנאשם התקשה להכיר באחריותו למעשיו, השליך את האחריות על המתלון והתקשה להכיר בנזקים ובפגיעה שגרם לו. הנאשם מסר כי משתמש בסמים מסוג גראס ו"ניס גאי" מגיל 15, תיאר שימוש אינטנסיבי במהלך השנים. מסר כי ניסיונות עצמאיים להפסקת השימוש לא צלחו. לפני כשנתיים הצליח במסגרת השתתפות בתוכנית פרטית להפסיק את השימוש בסם למשך שנה, אך חזר לשימוש בסם. לתפיסתו הסמים הם הדבר היחיד שעוזר לו להירגע ולהתמודד עם קשייו. מסר כי מעוניין להפסיק את השימוש בבדיקות שתן שמסר נמצאו שרידי סם. שירות המבחן התרשם מקיומם של דפוסי אלימים באישיותו ובהתנהגותו וכן דפוסי מניפולטיביים ועברייניים בהתנהגותו ובדפוסי חשיבתו וכן מסיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה. שירות המבחן הביע ספק באשר ליכולתו לערוך שינוי משמעותי בחייו ואולם נוכח גילו הצעיר ונוכח רצון מילולי לטיפול, המליץ תחילה שירות המבחן על דחיה בת 4 חודשים לצורך בחינת הליך טיפולי. במהלך תקופת הדחיה שלל הנאשם צורך בהתערבות טיפולית במצבו הן בתחום האלימות והן בתחום הסמים. הנאשם ציין כי בכוונתו להיגמל מסמים באופן עצמאי ואולם אם יהיה בכך כדי להקל בעונשו יהיה מוכן להשתלב בהליך טיפולי עד למועד גזר הדין בלבד. בהמשך התברר כי הנאשם פנה לשירותם של גורמי הטיפול ב"בית אביב" שהינו מסגרת טיפולית הפועלת באופן פרטי. משיחה עם גורמי הטיפול נמסר כי הנאשם שוהה במקום שלושה שבועות במהלכם שולב בשיחות פרטיות וקבוצות תמיכה. הנאשם מסר בבדיקות שתן לאיתור סמים שעד כה נמצאו עם שרידי סם. להתרשמות המטפלים מגלה הנאשם מוטיבציה לשינוי ומתנהג על פי כללי המקום. הנאשם מסר כי הוא אינו מעוניין בהמלצות טיפוליות משירות המבחן ותיאר את הטיפול הנוכחי כחיובי וכי בכוונתו להמשיך בו גם לאחר גזר הדין. שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי להיענות לסמכות ולקבל על עצמו גבולות. להערכת שירות המבחן המסגרת הפרטית בה הוא מטופל אינה נותנת מענה לצרכיו הטיפוליים ואין בידי שירות המבחן יכולת להעריך את הטיפול המוצע בה. לפיכך לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד מעין דואק, הנאשם תקף את המתלון יחד עם אחר, היכו אותו וגנבו ממנו טלפון נייד וכסף. המדובר באירוע חמור וזאת על אף הרקע לאירוע שהיה קיומו של חוב של המתלון כלפי הנאשם. מתסקירי שירות המבחן והן מחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות עולה כי הנאשם עדיין משתמש בסמים ועל כן אף אינו כשיר לביצוע עבודות שירות. הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו, משליך אחריות על המתלון ושירות המבחן הביע ספק באשר ליכולתו לערוך שינוי כאשר ההתרשמות היא לסיכון גבוה להישנות מעשים דומים. גם על פי התסקיר המשלים סרב הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, בחר בטיפול פרטי אשר אין בו כדי לענות על צרכיו הטיפוליים, הנאשם עדיין מוסר בבדיקות שתן עם שרידי סם. מתחם העונש נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר. אמנם הנאשם צעיר

ונעדר עבר פלילי ואולם מדובר באירוע חמור, במי שלא שיתף פעולה ואף אינו כשיר לבצע עבודות שירות נוכח שימוש בסמים. שותפו לעבירה צעיר ממנו בשנה, היה קטין בעת ביצוע העבירה ונשפט ככה ונידון לפיצוי והתחייבות ללא הרשעה. לפיכך עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בן 6 חודשים מאחורי סורג ובריה לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד שירן ברגמן, מדובר באירוע אחד שבמהלכו לא נגרמו למתלונן חבלות או נזקים גופניים. חלקו של השותף היה משמעותי יותר. האירוע כולו התרחש על רקע חוב כספי של המתלונן כלפי הנאשם שאותו הוא סרב להשיב. מתחם העונש הינו החל ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. יש למקם את עניינו של הנאשם ברף התחתון של המתחם וזאת נוכח הודאה, חסכון בזמן שיפוטי, העדר עבר פלילי, גילו של הנאשם, אשר היה בן 18 ותשעה חודשים בעת ביצוע העבירה. כמו כן הנאשם נרתם להליך טיפולי, ב"כ הנאשם הפנה להתרשמות גורמי הטיפול ב"בית אביב" (נ/1) וכן לכך שהמקום פועל על פי רישיון משרד הבריאות (נ/2). בנוסף יש מקום להתחשב בעונשו של השותף לעבירה לפי עקרון אחידות הענישה. לפיכך עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש צופה פני עתיד ולחלופין מאסר שירוצה בעבודות שירות.

7. הנאשם מסר כי לא היה מעוניין לשתף פעולה עם שירות המבחן מאחר שהעדיף הליך גמילה פרטי.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
9. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם שמירה על שלמות גופו ועל קניינו של אדם.
10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני. הנאשם תקף יחד עם אחר את המתלונן, היכו אותו בראשו ובגופו וגנבו ממנו מכשיר טלפון נייד ושטר של 50 ₪, וזאת בעקבות סירובו של המתלונן להשיב את חובו לנאשם.
11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בת"פ (ת"א) 9196-02-15 **מדינת ישראל נ' טספסיון** (28.2.16), הורשע נאשם בתקיפה לשם גניבה בצוואת וגניבה בצוואת. הנאשם ניגש יחד עם אחר למתלונן שאל אותו מה השעה ומשהוציא המתלונן את הטלפון הנייד כדי להשיב על שאלתו, היכו את המתלונן וגנבו את מכשיר הטלפון הנייד שלו. הנאשם צעיר. נידון ל- 6 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

ב. בת"פ (נת') 60399-05-13 **מדינת ישראל נ' צאגי** (8.5.14), הורשע נאשם בעבירת תקיפה לשם גניבה וגניבה. הנאשם הגיח לעבר המתלוננת בהפתעה, דחף אותה ונטל מידה את מכשיר הטלפון הנייד ונמלט מהמקום. הנאשם צעיר כבן 21, התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן ולהשתלב בהליך טיפולי. נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

ג. בת"פ (ראשל"צ) 5010-03-12 **מדינת ישראל נ' באיך** (13.2.14), הורשעו הנאשמים בעבירות של תקיפה כדי לגנוב בצוואת, גניבה בצוואת ועוד. הנאשמים לקחו מנהג מונית אשר הסיעם חופן של מטבעות מקופת המונית תוך שהאחד מהם מכה בידו של המתלונן והשני אחז בצווארו ובהמשך הדף אותו וירק עליו. בית המשפט קבע מתחם העונש החל מענישה צופה פני

עתידי ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל. הנאשמים צעירים בני 19 נעדרי עבר פלילי נדונו לעונשי מאסר בעבודת שירות למשך 6 חודשים (נאשם 1) ו- 3 חודשים (נאשם 2).

ד. בת"פ (נת' 16471-02-12 **מדינת ישראל נ' אברה** (29.5.13) הורשע נאשם בגין תקיפה לשם גניבה בצוותא, איומים והחזקת סם לצריכה עצמית. הנאשם משך את המתלונן במעלה המדרגות ואז הדף אותו, הניח את ברכו על צווארו של המתלונן וגנב את מכשיר הטלפון שלו וגרם לו לסימני חבלה, בהמשך איים עליו. בחיפוש בביתו נמצא סם לשימוש עצמי. הנאשם היה כבן 19, ללא הרשעות קודמות, שוחרר לקהילה טיפולית וערך שינוי משמעותי בחייו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר בעבודות שירות עד ל- 18 חודשי מאסר בפועל, אך החליט לסטות מהמתחם נוכח הליך שיקומי והשית על הנאשם עונש מאסר על תנאי וצו מבחן.

ה. בת"פ (ב"ש 15545-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.2.14), הורשע נאשם בעבירת תקיפה לשם גניבה. הנאשם חטף מידה של המתלוננת את מכשיר הטלפון הסלולארי ונמלט מהמקום. הנאשם צעיר בן 18 ויומיים, ללא עבר פלילי, החל לפצות את המתלוננת טרם גזר הדין. נדון למאסר על תנאי וצו מבחן.

ו. בת"פ (עכו 15174-07-13 **מדינת ישראל נ' חליאלה** (9.10.13), הורשע נאשם בעבירה של תקיפה כדי לגנוב והפרת הוראה חוקית. הנאשם חטף את מכשיר הטלפון מידו של המתלונן תוך שדחף אותו ונמלט מהמקום. הנאשם צעיר בן 19 ללא עבר פלילי. נידון למאסר על תנאי ועונשים נלווים.

12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם ואחר תקפו את המתלונן בצוותא במטרה לגנוב ממנו כסף. השניים היכו את המתלונן בראשו ובגופו וגנבו ממנו את מכשיר הטלפון הנייד וכן שטר של 50 ₪. יש לציין כי חלקו של הקטין היה משמעותי יותר מחלקו של הנאשם שכן הקטין אף הפיל את המתלונן ובעט בו ואף היה זה שהכניס את ידו לכיס מכנסיו של המתלונן ונטל את מכשיר הטלפון ואת שטר הכסף. עם זאת יש לציין כי הרקע מלכתחילה לתקיפת המתלונן היה אי השבת חובו של המתלונן לנאשם. כמו כן, יש לתת משקל לכך שטרם האירוע, איים המתלונן על הנאשם שיכה אותו.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מצו של"צ ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. **השיקול השיקומי** הינו ממין העניין נוכח גילו הצעיר של הנאשם ואולם בשל חוסר שיתוף פעולה של הנאשם עם שירות המבחן, הגם שהחל הנאשם בהליך גמילה פרטי, ולאור התרשמות שירות המבחן כי אין בהליך זה כדי לענות על צרכיו של הנאשם, הרי שלא ניתן לראות בהליך זה הצדקה לסטייה ממתחם העונש.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם יליד 1995. הנאשם ביצע את העבירה בהיותו בן 18 ו- 8 חודשים, והוא משתייך לקבוצת "הבגירים- צעירים". הנאשם נעדר עבר פלילי. הטלת עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, תפגע בנאשם ללא ספק.

הנאשם הודה במיוחס לו הגם שהתקשה לקחת אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן. הנאשם גדל במסגרת משפחתית מורכבת בה היה חשוף לקשיים רגשיים, חברתיים וכלכליים וכן לדפוסים עברייניים. בהעדר יכולת לווסת את קשייו מצא מפלט בשימוש בסמים. עוד יש לתת את הדעת לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה.

16. שיקול נוסף נוגע לעקרון אחידות בענישה וזאת בשים לב לכך שעניינו של הקטין, אשר חלקו חמור יותר מחלקו של הנאשם, הסתיים באי הרשעה והתחייבות. עם זאת מובן הדבר ששיקולי הענישה בבית משפט לנוער שונים מאלה הנבחנים בעניינו של בגיר. הנאשם עושה שימוש בסמים ומתקשה לחדול מכך, אם כי השתלב במסגרת טיפול פרטית.

17. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להתרשמות שירות מבחן בדבר הסיכון הגבוה להישנות מעשים דומים בעתיד וכן נוכח סירובו של הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן.

18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר למשך מספר חודשים שירוצה בעבודות שירות. כמו כן נוכח הפגיעה במתלון יש מקום לפצותו.

סוף דבר

19. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 3 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 18.1.17.

מובהר בזאת לנאשם כי כחלק מתנאי עבודות השירות עליו לשמור על ניקיון מסמים, ואם לא יעשה כן יהווה הדבר הפרה של תנאי עבודות השירות.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות פיזית כלפי אדם או כל עבירת רכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ג. פיצוי בסך 500 ₪ למתלון. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.12.16 ויועבר למתלון על פי פרטים שתמסור המאשימה.

ככל שמכשיר הטלפון של המתלון נמצא בידי המשטרה, יושב למתלון.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ז, 30 אוקטובר 2016, בנוכחות הצדדים.